

tots o en part d'aquests tres noms es tracta d'un topònim, al qual s'ha afegit secundàriament la partícula *Son*, i que aquest topònim sigui d'etimologia mossàrab, com ens encoratja a creure-ho la seva terminació *-aris*. Es tractaria del collectiu plural del mot *forn*, llatí FURNUS, que en forma purament catalana apareix, en altres llocs del territori de la llengua, i a les mateixes Balears, com a *Fornàs*, o de l'alternativa que hem suggerit per a *Son Fornari*. El topònim, en efecte, el tenim ara concretat en l'alqueria *Fornàrich* que En Rosselló V. documenta a la zona Inca-Selva el 1240 (supra).

FRUITERA

Nom d'una vénda a la part central de l'illa d'Eivissa. Nom que consta des d'antic (veg., entre altres, la cita que s. v. *Formiga* hem donat d'un document de 1433). S'ha proposat amb gran raó adoptar aquest vell i arrelat topònim, com a determinatiu del nom de la parròquia de Sta. Gertrudis: *Santa Gertrudis de Fruitera*. De l'evident etimologia romànica del mot, ja no cal parlar-ne.

-FUNNINA, Beni- (Manacor, Mall.)

Alqueria doc. l'any 1233, que apareix escrit també amb una sola *n*.²⁹ Hi ha innegables agafadors per suposar un origen romànic: el ll. FUNDUS, el verb *fonyar*, el gallego-port. *fona* 'espurna', d'origen germànic,³⁰ el cat. *fona* FUNDA.³¹ O, millor fonèticament, FŪNIS 'corda' o FŪNUS 'enterrament'. Adhuc es podria pensar que (havent-hi hagut sepulcres allà prop?) vingués de PINNA FUNERARIA: d'on, **Fonneira*, *-nin* amb dissimilació i assimilació; cosa possible des del punt de vista històric i arqueològic, si bé més atrevida lingüísticament. Per altra banda és possible trobar-li una connexió amb el lèxic àrab. I l'estructura de l'element *funnina* no deixaria de facilitar-ho. La rel *fann* és vivíssima en àrab en un sentit general de 'disposar, distribuir', no solament clàssic sinó també vulgar,³² per exemple *fanna*, en plural *funûn*

29. FRB, vol. II, pp. 2 i 277; i Ramon ROSSELLÓ VAQUER i Rafael FERRER MASSANET, *Història de Manacor segle XIII* (Palma de Mallorca, Gràfiques Miramar, 1977), vol. I, p. 90.

30. Vid. Joan COROMINES, *Diccionario crítico etimológico castellano e hispánico* (DECH), vols. I-VI (A-V), el VIII i últim (Z i índexs, en premsa).

31. Vid. Joan COROMINES, *Diccionari etimològic i complementari de la llengua catalana* (DECat) (Barcelona, Curial, 1980-1987, vols. I-VII; el VIII (SOR-VA) i el IX i últim (V, X, Z), ja impresos).

32. Reinhart Dozy, *Supplément...*, vol. II, pp. 282-283.